

# פרשת שופטים – חמישי

**(ד) כי | הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל-מעוננים ואל-קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך:**

יד ארי עממיא האלין, דאת ירית יתהון מן מענניא ומן קסמיא, שמעין; ואת לא כין, יחב לך יי אלהך.

**(ה) נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון:**

טו נביא מבינך מאחך פותי, יקים לך יי אלהך; מניה, תקבלון.

**(ו) ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו:**

יז ואמר יי, לי: אתקינו, דמלילו.

**(ז) ככל אשר-שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את-קול יהוה אלהי ואת-האש הגדלה הזאת לא-אראה עוד ולא אמות:**

טז ככל דשאלתא מן קדם יי אלהך, בחורב, ביומא דקהלא, למימר: לא אוסיף, למשמע ית קל מימרא דיין אלהי, וית אישתא רבתיא הדא לא אחזי עוד, ולא אמות.

**(ח) נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל-אשר אצוונו:**

יח נביא אקים להון מגו אחיהון, כותך; ואחין פתגמי נבואתי, בפמיה, וימליל עמהון, ית כל דאפקדניה.

**(ט) והיה האיש אשר לא ישמע אל-דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו:**

יט ויהי, גברא דלא יקביל לפתגמי, דימליל, בשמי מימרי, יתבע מניה.

**(י) אך הנביא אשר יזיר לדבר דבר בשמי את אשר לא-צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומה שלא שמע עבודת כוכבים, אבל הכובש את נבואתו והעובר על דברי נביא והעובר על דברי עצמו מיתתן בידי שמים, שנאמר: "אנכי אדרש מעמו":**

כ ברם נביא דירשע למללא פתגמא בשמי, ית דלא פקידתיה למללא, ודימליל, בשום טעות עממיא ויתקטיל, נביא ההוא.

**(יא) וכי תאמר בלבבך איכה גרע את-הדבר אשר לא-דברו יהוה:**

כא וארי תימר, בלבך; אידין גרע ית פתגמא, דלא מלליה יי.

**(יב) וכי תאמר בלבבך. עתידין אתם לומר: כשיבא חנניה בן עזור ומתנבא: הנה כלי בית ה' מושבים מבבלה עתה מהרה וירמינהו עומד וצווח אל העמודים ועל הים ועל יתר הכלים שלא גלו עם יכניה בבבלה יובאו עם גלות צדקיהו:**

כב דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(יג) אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא-יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא-דברו יהוה בזדון ודברו הנביא לא תגור ממנו: ם**

כג דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(יד) כי-יכרית יהוה אלהיך את-הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את-ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם:**

כד דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(טו) שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה:**

כה תלת קרוין, תפריש לך: בגו ארעך דיין אלהך, יחייב לך למירתה.

**(טז) תבין לך הדרך ושלשת את-גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנו שמה פלרצח:**

כז תתקין לך, אורחא, ויתלית ית תחום ארעך, דיחסנך דיין אלהך; ויהי, למערק לתמן כל קטול.

**(יז) תבין לך הדרך. מקלט. מקלט היה כתוב על פרשת דרכים: ושלשת את גבול ארצך. שיהא מתחלת הגבול עד העיר הראשונה של עיר מקלט כשעור מהלך שש ממנה עד השניה וכן משניה לשלישית וכן מן השלישית עד הגבול השני של ארץ ישראל:**

כח דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(יח) וזה דבר הרצח אשר-נוס שמה וחי אשר יבה את-רעהו בבלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמל שלשם:**

כט דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(יט) ואשר יבא את-רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לברת העץ ונשל הפרזל מן-העץ ומצא את-רעהו ומת הוא ינוס אל-אחת הערים-האלה וחי:**

ל דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(כ) ונדרף ידו. כשבא להפיל הגרזן על העץ. ותרגמו ויתמרג ידיה לשון ונשמטה ידו להפיל מפת הגרזן על העץ. כי שמטו הבקר. תרגם יונתן: ארי מרגוהי תוריא: ונשל הפרזל מן העץ. יש מרבוינו אומרים: נשמט הפרזל מקתו. ויש מהם אומרים שישל הפרזל לחתיכה מן העץ המתבקע, והיא נתזה והרגו:**

לא דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(כא) על-כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך:**

לב דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(כב) ואם-ירחיב יהוה אלהיך את-גבולך באשר נשבע לאבותיך ונתן לך את-כל-הארץ אשר דבר לתת לאבותיך:**

לג דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(כג) ואם ירחיב. כאשר נשבע לתת לך ארץ קיני וקניזי וקדמוני:**

לד דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(כד) כי-תשמר את-כל-המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את-יהוה אלהיך וללכת בדרךיו כל-הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה:**

לה דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(כה) וינספת לך עוד שלש. הרי תשע. שלש שבועבר הירדן ושלש שבארץ כנען ושלש לעתיד לבוא:**

לו דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(כו) ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: פ**

לז דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(כז) וכי-יהיה איש שנא לרעהו ויחיה הוא בא לידי "וארב לו" סופו קלה סופו לעבר על מצוה חמורה, לפי שעבר על "לא תשנא" סופו לבא לידי שפיכות דמים. לךך נאמר: "כי יהיה איש שנא לרעהו" וגו' שהיה לו לכתב: וכי יקום איש וארב לרעהו והכהו נפש:**

לח דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.

**(כח) וכי-יהיה איש שנא לרעהו ויחיה הוא בא לידי "וארב לו" סופו קלה סופו לעבר על מצוה חמורה, לפי שעבר על "לא תשנא" סופו לבא לידי שפיכות דמים. לךך נאמר: "כי יהיה איש שנא לרעהו" וגו' שהיה לו לכתב: וכי יקום איש וארב לרעהו והכהו נפש:**

לט דימליל נביא בשמא דיין, ולא יהי פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא, דלא מלליה יי: ברשע מלליה נביא, לא תדחלון מניה.